

der er afgørende, og som hr. Villy Søvnald er inde på – fremtidige test.

Det, jeg forstår ved de fremtidige test, er, at amerikanerne arbejder på at udvikle kontrolsystemer, som vil gøre direkte prøvesprængninger unødvendige.

Men det væsentlige her er jo, at vi er enige om, at det ikke er godt med atomprøvesprængninger, at det betyder, at det breder sig, og at det bliver sværere at opretholde ikkespredningsaftalerne. Derfor vil vi da fastholde den kurs, at vi vil anbefale amerikanerne ikke at gøre det, og vi anbefaler amerikanerne at skrive under på traktaten.

Men der skal jeg lige minde om, at der er langt igen, selv om amerikanerne skriver under, for der er jo stort set ikke nogen af dem, vi gerne vil have skriver under, som har skrevet under – Kina har heller ikke skrevet under – så det er lidt svært at få denne her nye traktat til at trænge igennem. Men vi fastholder jo fortsat, at der skal arbejdes for den, og vi vil også være opmærksomme på, om der kommer ændringer i den amerikanske politik; det er der ikke i dag.

Villy Søvnald (SF):

Tak igen for svaret.

Igen deler jeg fuldstændig udenrigsministerens opfattelse af, at hvis amerikanerne gør det her – det er så dér, vi deler os i diskussionen – vil det være sværere at arbejde for ikkespredning af atomvåben.

Det er klart, at der er en række lande, der står på spring. Hvorfor skulle Iran og Irak holde sig tilbage? USA opfordrer Nordkorea, Indien og Pakistan til at underskrive traktaten. Hvorfor skulle de det? Det er i øvrigt lidt svært med stor styrke i stemmen at anbefale i en situation, hvor man ikke selv underskriver.

Men måske er der en anden grund til, at amerikanerne er optaget af det her, som også er angivet i Washington Post, nemlig at konservative kræfter – og de er langt mere konservative end udenrigsministeren – højkonservative kredse i USA er i færd med at argumentere for at udvikle en ny generation af mindre og mere brugbare atomvåben, hvor man i virkeligheden sænker tærsklen for, hvornår man sætter atomvåben ind, ud fra den tese, at man kan styre dem og i virkeligheden bruge dem som lidt stærkere krudt end stærke konventionelle våben.

Er det ikke en argumentation, der bekymrer udenrigsministeren?

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er meget enig i de ting, som udenrigsministeren fremlægger, men det, der kunne være et argument for en ændring af det amerikanske moratorium, kunne jo være, at de vurderede, at der var sket nogle ændringer efter den 11. september, som havde betydning for det her område.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om jeg har forstået udenrigsministeren rigtigt, nemlig på den måde, at udenrigsministeren og regeringen ikke mener, at der er sket nogen ændringer efter 11. september, som på det her område betyder, at man skal afstå fra at arbejde for et totalforbud mod atomprøvesprængninger.

KL 14.00

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Søren Søndergaard skal jeg først sige: Det er klart, at den 11. september har betydet en kolossal masse i omlægningen af strategierne. Men det har jo bl.a. også betydet, at Rusland og Amerika er kommet nærmere en forståelse af at nedbringe antallet af atomspræghoveder. Den tilnærmelse, der er kommet mellem USA og Rusland, er jo nok blevet fremskyndet betydeligt af situationen den 11. september.

Det giver ikke mig anledning til at gå ind for, at der så kommer nye former for atomvåben. Det mener jeg heller ikke man kan læse ud af artiklen, vil jeg godt sige til hr. Søvnald, for der står jo faktisk også, at Forsvarsministeriet for nylig til Kongressen har sagt, at den ikke har nogen aktuelle ønsker om disse nye, små atomvåben.

Men jeg erkender, der er jo alle mulige forbehold i artiklen – ikke aktuelle ønsker. Kendsgerningen er imidlertid, at Forsvarsministeriet ikke har sat det arbejde i gang ud fra denne her artikel. Men vi ønsker ikke at medvirke til atomoprustning, og der kan også være risiko ved de der teaterslagvåben, som vi jo kender, og de mindre atomvåben. De kommer jo også lettere i de forkerte staters hænder, hvis man begynder at sprede.

Så vi fastholder stadig væk vores politik om ikkespredning og ikkesprængning, for det betyder jo også, at selv om man laver de der low yield nuclear weapons, som det hedder på engelsk, altså de der små nogle, hjælper det ikke, for de bliver også lettere for terrorister at få fat i efter et stykke tid.